

Lieve vrienden,

12-05-2023

Voor nu ligt ook Lag b'Omer achter ons.

Deze keer slechts een paar woorden van mij en de rest van het rapport komt van ons team. Aan u, die volgt wat er gebeurd in Israël met al deze demonstraties, overal geweld en natuurlijk het veiligheidsprobleem dat hier altijd is, is er maar één reden om ons eraan te herinneren – het land Israël - wat ons doel is om hier te zijn, wat is onze echte missie. Welnu, vanuit onze kant doet L'chaim dit al meer dan 18 jaar.

Om u eraan te herinneren wat we doen, komt neer op één woord: eenheid maken. Dat omvat vriendelijkheid en het grootste gebod dat we hebben: heb je naaste lief zoals je van jezelf houdt. Dat is het echte doel mijn vriend. De educatieve ideeën van L'chaim leiden de studenten, de jonge mooie zielen, ertoe om goede verantwoordelijkheid te dragen voor degenen die oud, zwak en meestal ook eenzaam zijn.

Ik heb zoveel respect voor het hele geweldige team van L'chaim om te blijven doen wat we doen, week na week, jaar na jaar. Het leven van ouderen wat comfortabeler te maken en veel liefde en zorg te brengen. Voor jullie, mijn vrienden, wil ik vragen: vergeet niet dat we jullie steun nodig hebben. We hebben je nodig om door te gaan en te begrijpen dat ook om dit werk te doen. Het brengt vreugde om de motivatie van de studenten vast te houden om de goede geest te behouden. Het vraagt veel werk. We danken u allemaal voor uw vriendelijke en zeer genereuze steun. We zijn dankbaar voor HaShem die ons het voorrecht geeft om dit al 18 jaar te mogen doen.

God zegene je Daniël

Shoa-herdenkingsdag in Ginosar

Eliram verzocht de studenten van Meitsar die hem wekelijks bezoeken om bij hem te zijn voor de herdenking van de Shoa in de kibboets Ginosar. Ze kwamen allemaal. Eliram eerde de studenten van Meitsar om de fakkel aan te steken tijdens de ceremonie en dat deden ze. Na de ceremonie keerden we allemaal terug naar het huis van Eliram en logeerden bij hem. Een van de studenten van vorig jaar kwam helemaal uit Tel Aviv, waar hij in het leger dient, om ook bij Eliram te zijn voor deze speciale dag.



Jom HaShoa in Ginosar bij gedenkteken



bij EliRam en zijn vrouw met de studenten

Bezoeken in Neot en Kfar Blum

Nieuwe studenten van Ma'ayan Baruch bezoeken Shoa-winnaars in kibboets Kfar Blum en in kibboets NeotWe hebben nieuwe afspraken kunnen maken met de mechina in Ma'ayan Baruch om het gat in de bezoeken op te vullen sinds de mechina in Amir begin dit jaar klaar was. Sinds Pesach bezoeken de leerlingen met nieuw enthousiasme de winnaars. Elke keer krijg ik 4 nieuwe leerlingen, dus voor hen is het allemaal nieuw. In het begin weten ze niet wat ze kunnen verwachten, maar zodra we de huizen van de winnaars betreden ontspannen ze en beginnen ze van hart tot hart te communiceren.



Ben en Hadar met Steve

Gisteren zijn we bij **Steve en Peretz** op bezoek geweest. Steve was met iets belangrijks bezig, maar zodra we binnenkwamen, legde hij al zijn spullen opzij en begon over zijn leven te praten. De studenten stelden veel vragen en Steve vertelde hen veel nieuwe dingen uit zijn leven die ik nog niet eerder had gehoord. Meer en meer dan

voorheen wil hij zijn verhaal met hen delen omdat hij hoort van mensen die vertellen dat Shoa nooit heeft plaatsgevonden. Het beangstigt hem en hij wil zijn ervaring doorgeven aan de volgende generatie. Na ruim een uur praten was het tijd om afscheid te nemen. De studenten wilden niet weggaan en Steve had meer en meer te zeggen en opende nieuwe interessante onderwerpen... Voor ons allemaal was het moeilijk om Steve te verlaten, maar we zullen hem weer zien en hij belooft ons meer van zijn materiaal te laten zien.



Peretz met Amit en Adi

Peretz zat in zijn scooter op ons te wachten. Er was geen introductie nodig, Peretz heette de nieuwe studenten welkom en liet ons zijn prachtige tuin zien. Na een rondleiding door zijn tuin kwamen de studenten zijn huis binnen en praatten verder met Peretz. Ondertussen ging ik op bezoek bij Tsila. Tsila was blij toen ik haar kwam bezoeken, maar al snel merkte ik dat de alzheimer van Tsila veel erger was geworden sinds mijn laatste bezoek tijdens Pesach. Dit is jammer, want ze kan niet communiceren met nieuwe studenten en ik kan ze niet naar haar sturen als ze niet kan praten.

Klara en de groep ghetto-overlevenden in Kiryat Shmona

Dit jaar bezocht ik de winnaars alleen in Kiryat Shmona. Een keer bracht ik ze naar Kfar Blum voor een Chanoeka-viering, wat heel bijzonder was. Ik hoop dat we ze volgend seizoen weer kunnen bezoeken met de studenten. Ze missen ze! Velen van hen worden ouder en sommigen zijn erg ziek. Zo ook Klara's man Mordechai. Hij is niet alleen verlamd, hij heeft ook alzheimer ontwikkeld. Onlangs vertrok de helpster die was aangesteld om Mordechai te helpen en viel alle last weer op Klara en haar broer Anatoli en hun kinderen. Laten we bidden dat er snel een vervanger komt voor de helpster die vertrokken is.

In Kiryat Shmona gaf ik de **tekeningen** die Anna uit Holland mij had gestuurd **als Pesach-groet** van mensen uit de leefgroep. Alle winnaars van Kiryat Shmona: Klara, Raya, Lisa, Ida, Rina, Anatoli, Ludmila, Bracha, Zina groeten en danken de makers van de tekeningen!

Bezoeken in Chazor en Rosh Pina

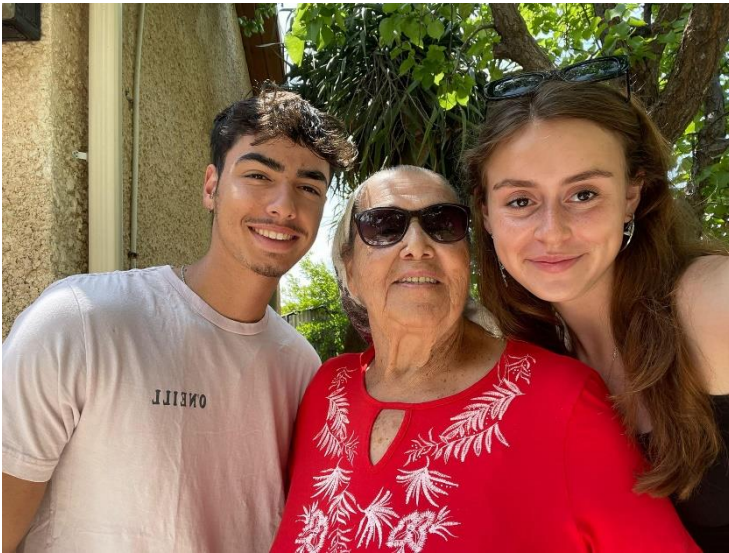
De studenten van Kfar Hanasi bezoeken twee keer per week de winnaars in Chazor en Rosh Pina in de ochtenduren. Allemaal adopteerden ze een van de Shoa-winnaars en bezochten hen, hielpen en steunden hen met liefde en genegenheid. Avigail en Elad helpen Mina op een bijzondere manier. Regelen voor haar de afspraken, doen boodschappen voor haar en gaan met haar mee naar de kliniek. Shelly en Ben bezoeken Chana. Afgelopen woensdag nodigden ze Chana uit in een restaurant en lunchten ze samen. Ori bezoekt Jafa en Moshe, Ori helpt Jafa in de keuken en met boodschappen doen. Hij is als een van haar kinderen thuis. Tamar bezoekt Bracha en Ruchama en brengt een geweldige tijd met ze door in gesprek. Ruchama voelt zich erg opgelucht omdat de gezondheid van haar dochter aan het verbeteren is.



Tamar met Ruchama en Bracha



Elad en Avigail met Mina



Shelly en Ben met Chana

Veel liefs en groetjes van Timek

Een beschrijving van de organisatie L'chaim geschreven door Shir - een dierbare trouwe vriend en al lang bestaande vrijwilligster.

Amutat (organisatie) L'chaim is een onafscheidelijk deel van mij. Een onafscheidelijk deel van mijn hart en mijn leven. Het begon toen ik lid was van de Pre-Militaire Academie en de organisatie voor het eerst ontmoette, waar ik een diepe en onmiddellijke verbinding voelde met het concept, de toegewijde betrokkenheid en het gezegende geven. Organisatie L'chaim begeleidt me al bijna 9 jaar, sinds mijn pre-militaire training door de oprichting van de eerste tak in Modi'in en de tweede in Zfat. Gedurende deze jaren nam ik dienst in het leger, ging door naar het officierscommando in een speciale eenheid, beëindigde mijn dienst, bewandelde het pad van Israël, ontmoette mijn toekomstige echtgenoot voor het leven, vloog en reisde, begon te studeren in Be'er Sheva, trouwde en nu ben ik dank G'D bij een gevorderde zwangerschap.

Gedurende de hele spannende en ontroerende reis en tussenstops onderweg werd ik vergezeld door de winnaars van de Holocaust (we noemen ze geen overlevenden) die mijn geadopteerde 'grootouders' werden. Of het nu was in de bezoeken en knuffels, in de wekelijkse telefoontjes naar hen, in de spannende evenementen die voor de winnaars werden georganiseerd, of in het verrassingsfeest dat mijn moeder voor me organiseerde toen ik na 69 dagen thuiskwam van het Israëlische pad en daar waren mijn winnaars om met mij te vieren. Ze voegden zich weer bij mij, de dierbare Holocaust-winnaars uit Modi'in, bij de ontroerende Challa-bakceremonie vlak voor mijn huwelijk. Ik was ook gezegend met twee dierbare holocaustwinnaars uit Zfat die hielpen me gelukkig te maken en samen met mij de gelukkigste dag van mijn leven vierden.

In de loop der jaren leerde ik vele tientallen vrijwilligers kennen die ik rekruteerde van de middelbare school in Modi'in, van de Bar'am Pre-Military Academy, evenals soldaten en degenen die vrijwilligerswerk doen in plaats van militaire dienst in Zfat. Ik had het voorrecht om de magische band te zien ontstaan tussen de bejaarde overwinnaars van de Holocaust en de jongere generatie die uit de eerste hand over de Holocaust kan leren. Ik was opgewonden om te zien hoe zinvol de bezoeken en ontmoetingen zijn voor de winnaars en niet minder voor de vrijwilligers. Afgezien van de bezoeken, de manieren van de organisatie, de bescheidenheid, de standvastigheid, de volharding, de waarde van het houden van het woord voor elk van de mensen die ermee verbonden zijn, geeft naar mijn mening veel waarde aan elke vrijwilliger.

Ik had ook het voorrecht om in hun laatste dagen, zij het met groot verdriet, een aantal dierbare en geliefde Holocaustoverwinnaars te begeleiden die voor altijd in mijn hart zullen zijn.

Die winnaars die families hadden die ik ontmoette en sommigen zorgden ervoor dat ik me echt een deel van de familie voelde.

Voor nu is mijn liefste gebed dat mijn dochter alle winnaars van de Holocaust en mijn geliefde bejaarden zal leren kennen. Zoals een van de holocaustwinnaars uit Modi'in die ik bezocht, me gisteren vertelde: "Ik wacht op de ontmoeting met mijn nieuwe achterkleindochter." Alstublieft G'D, mogen we allemaal gezond zijn en mogen we alleen goed nieuws hebben.

L'chaim samenvattingen voor april:

Ik kwam mijn geliefde **Janet** opzoeken na een lange tijd elkaar niet gezien te hebben vanwege de feestdagen en omdat ze ziek was. Het was zo leuk om haar te ontmoeten. Mijn band met Janet is liefde op het eerste gezicht. Vanaf onze eerste ontmoeting ergens in 2014 was de klik direct. Ze vertelde me letterlijk dat ze me als haar kleindochter zag en ze was geïnteresseerd en enthousiast over mij voor de geboorte (met Gods hulp) en toen ik naar een nieuw appartement verhuisde.

Ze vertelde me hoe het met haar lieve familieleden ging en dat haar kleindochter ook zwanger was. Uiteindelijk vergezelde ik haar naar de auto van haar zoon die haar kwam ophalen voor een familiediner en hij gaf me een dikke knuffel en bedankte me voor de connectie met Janet.

Daarna bezocht ik **Hemda**. Ze voelde zich niet zo lekker en moest in bed liggen maar ze was zoals gewoonlijk vol leven en vertelde me veel kleine en grote verhalen van de afgelopen periode. Godzijdank heeft ze een nieuwe helper die veel meer meeleeft en vriendelijker is, en dat maakt echt een verschil in haar dagelijks leven in vergelijking met de vorige verzorger. Ze vertelde me hoe emotioneel ze werd van wat de vrijwilligers tegen haar schreven en zeiden op Holocaustdag (Jom HaShoah) en dat ze zich erg geliefd en omringt met zorg voelde.

Haar vrijwilligers, die allemaal in het leger zitten, houden nog steeds contact met haar en komen op bezoek en nadat ik haar huis verliet ontmoette ik ook een lieve vrijwilligster die net ook op bezoek kwam.

Noa en Tamar - we waren vanmorgen bij **Yehudit**. Na enige tijd lukte het niet en hebben we het erg gemist. We ontmoetten haar zoon Golan die echt op haar zoon Eli lijkt en het bracht ons in verwarring, en we leerden haar nieuwe verzorger Shani kennen, die er echt geweldig uitziet, en Yehudit lijkt ook gelukkig, dus laten we hopen dat het zo doorgaat. Yehudit voelde zich niet goed en we hopen dat ze beter wordt.

Maya en Atara - Ik kwam deze week na relatief lange tijd bij **Esther** omdat ik niet op de basis was. Ik had een plantenpot voor haar meegebracht zodat we die samen konden planten, maar het weer liet dat niet toe.

Atara vergezelde me voor het bezoek en ontmoette Esther voor het eerst, we dronken samen thee en overbruggen hiaten. Het was zoals gewoonlijk weer erg leuk.

Amit Loren en Shir - we hebben gisteravond Esther bezocht en het was zoals gewoonlijk heerlijk! Esther ontmoette ook Shir (de vriend van Amit) en we praatten en lachten en het was leuk zoals altijd.

Noa en Tamar - we waren vandaag bij Yehudit met Holocaust Day en het ging goed met haar en het was goed om haar zo te zien, het lijkt erop dat ze zich vandaag allebei beter voelden en dat ze tevreden is met de verzorger en dat ze het goed met elkaar kunnen vinden, wat echt verheugend is om te horen.

Tijdens de dag praatten we en vroegen we haar naar haar ervaringen in Tunesië. Ze vertelde ons dat toen ze wegrenden, ze haar oudere broer verloor en tot op de dag van vandaag weten ze niet wat er met hem is gebeurd. Ze vertelde ons dat ze zich nog goed kan herinneren hoe haar moeder wat spulletjes in een zakdoek deed en vastmaakte aan haar hand toen ze wegliepen. Ze vertelde ons ook iets over de immigratie naar Israël en de eerste periode van de familie hier - ze kwamen aan met het immigratieschip Molada bestemming Bat Galim en waren daar in tijdelijke tenten totdat ze Pardes Hana bereikten en vandaar naar Tiberias. De waarheid is dat we op internet lazen nadat we met haar hadden gesproken en we merkten dat de jaren die ze ons vertelde niet overeenkwamen met de datums die we destijds op Google vonden.

Het zal interessant zijn om meer te weten te komen over het verhaal en wat er is gemist. We waren erg blij om al deze verhalen van haar te horen die we tot vandaag helemaal niet kenden.

Amit-**Esther arriveerde vandaag op de Mishar-basis** en vertelde ongeveer een uur lang haar verhaal aan ongeveer 200 soldaten. Aan het einde kwamen de soldaten naar haar toe en stelden veel vragen en Esther antwoordde en ging met velen van hen op de foto. We brachten haar toen naar huis en gingen samen met haar watermeloen eten. Esther vertelde me aan de telefoon (Shir) dat ze heel erg opgewonden was om voor de soldaten te spreken. Ze slaagde erin het verhaal continu te vertellen en aan het einde zei ze dat de overwinning haar familie is en ze liet hen Elah zien, de vrouw van Esthers kleinzoon, die in de kliniek op de basis werkt, die daar was met haar kinderen, (Esthers achterkleinkinderen). Esther zei dat het haar tot tranen had bewogen dat velen na haar toespraak kwamen om met haar te praten en met haar op de foto te gaan.

Mai en Oren - Ik was vandaag bij **Lilian** met Oren, dit is onze vriend van de basis omdat Tali niet kon komen omdat ze een rondleiding had met het personeel. Het was erg leuk en we gingen wandelen. Lilian heeft er echt van genoten en het was zo leuk.

Project voor het verzamelen en distribueren van kruidenierswaren in Safed-

Deze maand hebben we een gezamenlijke en spannende operatie uitgevoerd met Mechinat Baram, naar aanleiding van de wens van de studenten van dit jaar die geen permanent deel uitmaken van het project vanwege de verandering van vrijwilligersuren op de voorbereidende school. Maar zodra Mia contact met me opnam, was ik meteen blij met de gezegende samenwerking. Een week lang zamelden de studenten kwaliteitsvoedsel in bij de leden van de kibboets en de mechina. Op zondag 23/04 kwamen ze in paren/drieën om onze holocaustwinnaars in Safed te bezoeken en hen de voedselproducten te brengen.

Julie's dochter belde me de volgende dag om ons te bedanken voor de gedachte en het verlangen om altijd te geven en te helpen en zei dat het **Julie** erg gelukkig maakte.

Mia en Michael - we gingen op bezoek bij **Moshe en Erena** en ze zijn allebei zulke geweldige mensen. Ik ben blij dat het ons is gelukt om voedsel te verzamelen vanuit de kibboets en de Mechina. Het was ook heel mooi en leuk om te zien dat ze een foto aan de muur hebben van de 6e roulatie vrijwilligers van wanneer ze zouden komen. Ik ben zo blij dat we aan deze ervaring hebben mogen deelnemen. Het was spannend om deel te nemen aan zo'n belangrijk en bijzonder programma. Holocaustoverwinnaars zijn sterke en moedige mensen, hen ontmoeten was een geweldige ervaring voor mij en kans om hen te geven de hulp en liefde die ze verdienen. - Michaël Salomo

Ran, Yael en Kol - we zijn vandaag bij **Lilian** aangekomen en het was erg leuk om haar te ontmoeten. Ze is een leuke en gezellige vrouw met een spannend levensverhaal. Ze ontving ons van harte en we hadden het voorrecht om deze gouden vrouw te leren kennen. We zullen haar ook in de toekomst graag ontmoeten.

Yael en Tomer - we kwamen 's middags aan bij **Julie** en helaas waren we niet al te lang bij haar omdat ze niet zo goed in vorm was. Haar verzorger vertelde ons dat ze de hele nacht niet had geslapen vanwege haar rugpijn, dus lieten we haar rusten.

De vrijwilligers die **Esther en Judith** bezochten, konden niet lang blijven om met hen te praten, maar van wat ik (Shir) van hen beiden hoorde, waren ze charmant en brachten ze heerlijke etenswaren.

Verslag van Ramat HaGolan

Zelfs tijdens feestdagen, wanneer de studenten van Mechina op vakantie zijn," neemt L'chaim de zorg voor de winnaars van de holocaust over en, zoals het traditie is, stuurt L'chaim vrolijke cadeaus zoals bv voor Pascha. En het grootste geschenk is de menselijk verbinding die is ontstaan. Na de vakanties, wanneer de studenten en holocaust winnaars elkaar weer ontmoetten, was de spanning en vreugde groot, en de routine van bezoeken werden voortgezet.

Een beetje van het goede dat in de Golan was:

Ella En Roy bezochten **Tzipi**: Wij waren ongeveer anderhalf uur bij Tzipi, dronken thee en praatten een beetje over haar familie en hun verhaal van de holocaust. Zij deelde hoe zij zich voelde over die dagen."

Anna en Danny bezochten **Chani**: " Wij bezochten Chani op maandag na elkaar een tijd niet gezien te hebben, het was erg fijn, ze was blij en opgewonden dat we kwamen. We hadden een geweldige tijd, we aten verrukkelijke zelfgemaakte cake en ze zag er gelukkig uit."

Jordan bezocht **Zehava**: "vandaag was ik bij Zehava met een vriend van de mechina. We genoten en praatten over het belang van wederzijds respect en het helpen van anderen. Het was echt plezierig."

Nitzan en Yoav bezochten **Colette**: "Het was erg fijn en Colette leek echt gelukkig toen we arriveerden, en ons zoals altijd verwelkomde met drankjes en koekjes die ze maakt en ons wegzond met zelfgemaakte heerlijke jam.

Lia en Guy bezochten **Anna en Aliza**: "Zij zijn zo schattig en we hadden veel plezier."

Yael en Yuval bezochten Marianna: "Yuval en ik troffen elkaar bij Marianna thuis. Ze begon meteen rond te lopen en bracht ons chocolade cake, met slagroom en kersen en ze was een geweldige gastvrouw zoals gewoonlijk. We praatten over het vrijwilligerswerk van Marianna op een prive school voor Engelse lessen, over mij en Yuvals familie, over de positie in het leger waar we gaan dienen, over de vrijdagen met haar familie, over haar kleinkinderen en de ultra orthodoxe leefstijl van de meesten van hen en meer. Het was erg interessant, en het was echt plezierig dat het gesprek in veel verschillende richtingen verliep en Marianna was erg open. Aan het eind van de ontmoeting, schreef Marianna in haar dagboek dat er nog 2 ontmoetingen over zijn en wij besloten dat we iets speciaals zouden doen voor de laatste ontmoeting."

Tania



Colette en Yoav

Daniël Braun

E-mail: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: www.lechaim2life.org.il (hebreeuws); www.lechaim2life.org.il/english; www.lechaimtolife.nl

